

Oficiul Roman pentru drepturile de autor

Decizie nr. 204/2011

din 27/05/2011

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 420 din
16/06/2011

privind publicarea in Monitorul Oficial al Romaniei,
Partea I, a Deciziei civile nr. 114A din 5 aprilie 2011 a
Curtii de Apel Bucuresti - Sectia a IX-a civila si pentru
cauze de proprietate intelectuala

Avand in vedere dispozitiile art. 131² alin. (9) si art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor si drepturile conexe, cu modificarile si completarile ulterioare,
in baza prevederilor art. 6 alin. (1) si art. 7 din Hotararea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, functionarea, structura personalului si dotarile necesare indeplinirii atributiilor Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor, cu modificarile ulterioare,

directorul general al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor emite urmatoarea decizie:

Articol unic. - Se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Decizia civila nr. 114A din 5 aprilie 2011 a Curtii de Apel Bucuresti - Sectia a IX-a civila si pentru cauze de proprietate intelectuala, prevazuta in anexa care face parte integranta din prezenta decizie, privind schimbarea in parte a Hotararii arbitrale din data de 30 martie 2010 avand ca obiect forma finala a Metodologiei privind stabilirea remuneratiilor cuvenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru reproducerea si/sau comunicarea publica a operelor muzicale prin servicii online sau mobile, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 273 din 27 aprilie 2010, in baza Deciziei directorului general al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor nr. 180/2010.

Directorul general al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor,
Robert Bucur

Bucuresti, 27 mai 2011.
Nr. 204.

ANEXĂ

CURTEA DE APEL BUCURESTI
SECTIA A IX-A CIVILA SI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALA

DECIZIA CIVILA Nr. 114A
din 5 aprilie 2011

Dosar nr. 4.013/2/2010

Curtea constituita din:
Presedinte - Melania Stanciu
Judecator - Mihaela Paraschiv
Grefier - Noemi Gratiela Stanciu

Pe rol se afla pronuntarea asupra cererii de apel formulate de apelanta Uniunea Compozitorilor si Muzicologilor din Romania - Asociatia pentru Drepturi de Autor (UCMR-ADA) impotriva Hotararii arbitrale din 30 martie 2010, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 273/27 aprilie 2010, prin Decizia ORDA nr. 180/2010, in contradictoriu cu intimatii Asociatia pentru Tehnologie si Internet (APTI), Asociatia Nationala a Internet Providerilor din Romania (ANISP) si S.C. Orange Romania - S.A.

Dezbaterile pe fondul cererii de apel au avut loc in sedinta publica din data de 15 martie 2011, cand partile prezente au pus concluzii ce au fost consemnate in incheierea de sedinta de la acea data, incheiere ce face parte integranta din prezenta decizie, si cand Curtea, avand nevoie de timp pentru a delibera si pentru a da posibilitatea partilor sa depuna concluzii scrise, a amanat pronuntarea pentru datele de 22 martie 2011, 29 martie 2011 si 5 aprilie 2011 - data pronuntarii prezentei decizii civile.

CURTEA,

deliberand asupra apelului de fata, constata urmatoarele:

Prin cererea de arbitraj formulata, UCMR-ADA a solicitat sa fie stabilita forma finala a Metodologiei privind utilizarea operelor muzicale prin reproducere si comunicare publica prin punerea acestora la dispozitia publicului prin servicii online sau mobile si drepturile patrimoniale cuvenite in mod corespunzator titularilor drepturilor de autor. In acest sens, UCMR-ADA arata ca metodologia priveste utilizarea operelor muzicale prin reproducere si comunicare publica prin servicii online sau mobile, intrucat art. 13 lit. a) si f) din Legea nr. 8/1996 recunoaste autorilor de opere muzicale drepturile patrimoniale de a autoriza si interzice reproducerea operei, distribuirea operei si comunicarea publica a acesteia. Totodata, UCMR-ADA arata ca drepturile ce fac obiect al metodologiei sunt dreptul de reproducere si dreptul de comunicare publica, intrucat acestea sunt prevazute ca drepturi distincte de Legea nr. 8/1996. De asemenea, gestiunea colectiva a acestor drepturi are o intindere diferita potrivit dispozitiilor art. 123¹ si 123² din Legea nr. 8/1996: pentru comunicarea publica a operelor muzicale, gestiunea colectiva este obligatorie, iar pentru reproducerea operelor muzicale, gestiunea colectiva este facultativa. In aceste conditii, gestiunea colectiva se realizeaza diferentiat pentru cele doua drepturi, intrucat repertoriul gestionat colectiv facultativ nu este identic ca intindere cu cel gestionat colectiv in mod obligatoriu. Astfel, in timp ce in cazul gestiunii colective obligatorii (comunicarea publica) UCMR-ADA reprezinta pe toti titularii de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale, indiferent daca i-au acordat sau nu mandat in acest sens, in cazul gestiunii colective facultative UCMR-ADA ii reprezinta numai pe titularii de drepturi care i-au acordat mandat. Referitor la remuneratii, UCMR-ADA arata ca acestea trebuie sa fie diferentiate in acord cu fiecare modalitate de utilizare a operelor muzicale si sa fie in acord cu practica europeana. Astfel, propunerea UCMR-ADA referitoare la utilizarile precum streaming, webcasting, concerte live si muzica de fundal prevede o remuneratie de 2/3 din totalul remuneratiei pentru dreptul patrimonial de comunicare publica, iar pentru dreptul de reproducere remuneratia va fi mai mica, respectiv de 1/3 din totalul remuneratiei. In cazul descarcarii operelor muzicale (download) proportia este diferita, si anume remuneratia va fi mai mare: 2/3 din totalul remuneratiei pentru dreptul patrimonial de reproducere, iar pentru dreptul de comunicare publica remuneratia va fi mai mica, de 1/3 din totalul remuneratiei. In domeniul utilizarii operelor muzicale pe internet, UCMR-ADA arata ca intensitatea utilizarii este data de numarul de vizitatori unici ai paginii de internet pe care sunt puse la dispozitia publicului operele muzicale. Totodata, UCMR-ADA arata ca propunerea sa referitoare la cuantumul remuneratiilor este in concordanta cu remuneratiile ce se regasesc in practica europeana pentru reproducerea si comunicarea publica operelor muzicale prin servicii online si mobile. In privinta remuneratiilor minime, UCMR-ADA a propus si solicitat ca stabilirea acestora sa tina seama de practica europeana, potrivit careia remuneratiile sunt prevazute distinct pentru fiecare modalitate de utilizare si, in principal, in raport de numarul de vizitatori unici sau ascultatori online, dupa caz.

Prin intampinarea formulata, ANISP solicita respingerea propunerii de metodologie a reclamantei si stabilirea formei finale a metodologiei privind utilizarea operelor muzicale pe internet si drepturile patrimoniale cuvenite titularilor drepturilor de autor in forma propusa de parata. In sustinerea intampinarii, ANISP arata ca reclamanta este desemnata de catre ORDA drept colector unic al remuneratiilor cuvenite titularilor drepturilor de autor doar pentru utilizarea operelor muzicale prin comunicare publica, pentru care, in conformitate cu prevederile art. 123¹ lit. e) din Legea nr. 8/1996, gestiunea colectiva este obligatorie. Prin urmare, dreptul de reproducere, la care face referire UCMR-ADA in propunerea de metodologie, nu poate face obiectul unei metodologii opozabile erga omnes, atata vreme cat organismul de gestiune colectiva nu are nici prerogativa legala si nici mandate de la toti titularii acestui drept astfel incat sa se poata exercita o gestiune colectiva obligatorie, cu repertoriu extins. Din punctul de vedere al utilizarii operelor muzicale pe internet, dreptul de reproducere prevazut la art. 123² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 este "consumat" la momentul fixarii operei muzicale ca fonograma sau videograma, obiectul utilizarii care se reglementeaza prin metodologia supusa arbitrajului reprezentandu-i comunicarea publica si reproducerea fonogramei si/sau videogramei in scopul comunicarii ei publice prin internet, ceea ce reprezinta o etapa ulterioara acelei reproduceri reglementate prin textul de lege indicat anterior. Totodata, ANISP arata ca nu se poate face "comunicarea publica" a unei opere muzicale prin internet fara ca in prealabil aceasta sa nu fie reproducuta pe un mediu de stocare denumit server, iar aceasta reproducere, realizata printr-o operatiune de schimbare a formatului operei muzicale intr-unul compatibil utilizarii pe internet, face parte din categoriile exceptate de la dreptul de reproducere, drept de reproducere care este definit de art. 14 din Legea nr. 8/1996. In acest fel, utilizarea operelor muzicale pe internet sub forma comunicarii publice indeplineste conditiile impuse de art.

33 alin. (3) din Legea nr. 8/1996, respectiv: reproducerea folosita este un act tranzitoriu si accesoriu utilizarii, este parte integranta si esentiala a procesului tehnic de transformare a formatului operei muzicale, scopul reproducerii este acela de a permite transmiterea in cadrul retelelor de calculatoare, in cadrul unei utilizari licite, iar aceasta reproducere nu are o semnificatie economica de sine statatoare. Prin raportare la Directiva 2007/65/CE, la prevederile art. 148 alin. (2) si (4) din Constitutia Romaniei si ale art. 189 din Tratatul de la Roma institutiv al CEE, se trage concluzia ca sintagma "cu exceptia retelelor de calculatoare" continuta de definitia data radiodifuzarii in art. 15¹ lit. b) din Legea nr. 8/1996 nu mai poate produce efecte juridice, legislatia comunitara prevaland dispozitiilor contrare din legislatia interna. Astfel, sintagma "cu exceptia retelelor de calculatoare" cuprinsa in art. 15¹ lit. b) din Legea nr. 8/1996, care defineste radiodifuzarea, va trebui eliminata.

La termenul din 18 martie 2010, utilizatorii precizeaza ca propunerea de metodologie depusa de ANISP este comuna pentru toti utilizatorii, Orange Romania achiesand la aceasta propunere de metodologie.

Prin Hotararea arbitrala din 30 martie 2010, Corpul de arbitri ORDA a stabilit forma finala a Metodologiei privind stabilirea remuneratiilor convenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru reproducerea si/sau comunicarea publica a operelor muzicale prin servicii online sau mobile astfel:

"Art. 1. - Reproducerea si comunicarea publica a operelor muzicale pe teritoriul Romaniei, insotite sau nu de imagini, printr-un serviciu online sau mobil se poate face numai in baza unei autorizatii licenta neexclusiva, incheiata cu organismul de gestiune colectiva pentru operele muzicale.

Art. 2. - (1) Autorizatia licenta neexclusiva confera utilizatorului, dupa caz, dreptul de a reproduce si/sau dreptul de comunicare publica pe teritoriul Romaniei a operelor muzicale in modalitatile prevazute de prezenta metodologie.

(2) Este utilizator, in sensul prezentei metodologii, persoana fizica sau juridica ce ofera publicului servicii ale societatii informatonale care contin opere muzicale aflate pe un sistem informatic online sau mobil.

Art. 3. - (1) Este utilizator orice persoana:

a) sub al carui nume este inregistrat domeniului la care este accesibil serviciul prin internet sau alte retele cu sau fara fir; sau

b) care este responsabila de continutul site-ului disponibil pe internet sau alte retele, cu sau fara fir; sau

c) care exploateaza site-ul pe internet sau pe alte retele, cu sau fara fir; sau

d) care obtine venituri din publicitate, din descarcarea sau ascultarea de opere muzicale ori sub orice alta forma ca urmare a furnizarii serviciilor cuprinzand opere muzicale prin internet sau alte retele, cu sau fara fir.

Art. 4. - Utilizarea operelor muzicale se realizeaza prin urmatoarele operatiuni:

a) oferirea spre ascultare (comunicare publica, inclusiv prin punerea la dispozitia publicului), fara posibilitatea de stocare a operelor muzicale, efectuata cu titlu gratuit sau oneros printr-un serviciu online sau mobil;

b) oferirea spre descarcare (reproducere si comunicare publica) de catre consumator a operelor muzicale, efectuata cu titlu gratuit sau oneros printr-un serviciu online sau mobil.

Art. 5. - (1) In vederea obtinerii licentei, solicitantul trebuie sa solicite organismului de gestiune colectiva eliberarea acesteia cu cel putin 10 zile inainte de utilizare.

(2) Odata cu cererea de autorizare, solicitantul are obligatia sa depuna urmatoarele documente: fotocopia actului de identitate sau fotocopia certificatului de inmatriculare si/sau inregistrare fiscala, precum si orice alte informatii privitoare la modalitatea si retea prin care sunt puse la dispozitia publicului operele muzicale.

(3) Cererea de autorizare si documentele prevazute la prezentul articol pot fi transmise si in format electronic la adresa de e-mail a organismului de gestiune colectiva.

Art. 6. - (1) In termen de 10 zile de la depunerea cererii de autorizare, insotita de toate documentele prevazute la art.4 alin. (2), organismul de gestiune colectiva este obligat sa incheie cu solicitantul licenta neexclusiva de utilizare a operelor muzicale pe internet sau alte retele, cu sau fara fir.

(2) Licenta neexclusiva se poate acorda si prin corespondenta (e-mail, fax, posta).

(3) Licenta neexclusiva se acorda pentru o perioada de 3 ani, insa la solicitarea expresa a utilizatorului se poate acorda pentru o perioada mai scurta.

(4) In cazul dreptului de reproducere, autorizatia licenta neexclusiva se incheie numai cu privire la opere muzicale ce fac parte din repertoriul gestionat in mod facultativ de organismul de gestiune colectiva.

Art. 7. - Pentru reproducerea si/sau comunicarea publica, inclusiv prin punerea la dispozitia publicului a operelor muzicale printr-un serviciu online sau mobil, utilizatorii au obligatia de a plati remuneratii pentru titularii de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale dupa cum urmeaza:

A. Oferirea spre ascultare (streaming):

a) cu titlu gratuit:

Numar opere muzicale	1-20	21-200	201-1.000	Peste 1.000
Remuneratie lunara	20 lei	30 lei	50 lei	100 lei

In situatia utilizatorilor care ofera spre ascultare (streaming) peste 200 de opere muzicale, la fiecare transa de cate 500.000 de ascultari lunare se adauga cate o remuneratie echivalenta celei stabilite in tabelul de mai sus.

Pentru utilizarea ca muzica de fundal a operelor muzicale se datoreaza o remuneratie lunara de 20 lei;
b) cu titlu oneros:
- 8% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului.

B. Oferirea spre descarcare (download):

a) cu titlu gratuit:

Numar opere muzicale	1-20	21-200	201-1.000	Peste 1.000
Remuneratie lunara	40 lei	60 lei	100 lei	200 lei

In situatia in care numarul de opere muzicale descarcate lunar este mai mare de 50.000, dar nu mai mult de 2.000.000 de opere muzicale descarcate lunar, se adauga cate o remuneratie echivalenta celei stabilite in tabelul de mai sus.

Remuneratiile prevazute in tabelul de mai sus se repartizeaza dupa cum urmeaza:

- 70% cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;
- 30% cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului;
b) cu titlu oneros:

- 7% din baza de calcul, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;
- 3% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului.

Art. 8. - Baza de calcul al remuneratiilor procentuale este formata din totalitatea veniturilor brute lunare obtinute de utilizator ca urmare a folosirii operelor muzicale, venituri reprezentand, dar fara a se limita la: sume platite de catre consumatorii finali, indiferent daca sumele sunt platite direct utilizatorului ori unui intermediar, publicitate, abonamente, sponsorizari.

Art. 9. - (1) Plata remuneratiilor se efectueaza pana la data de 25 a lunii urmatoare celei pentru care sunt datorate.

(2) In caz de intarziere la plata remuneratiei, utilizatorii datoreaza la sumele scadente si neachitate penalitati de 0,15% pentru fiecare zi de intarziere.

(3) Remuneratiile stabilite in suma fixa prin prezenta metodologie pot fi modificate anual potrivit indicelui de inflatie, in conformitate cu dispozitiile art.131⁴ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor si drepturile conexe, cu modificarile si completarile ulterioare.

Art. 10. - (1) Utilizatorii sunt obligati ca pana la data de 20 a fiecarei luni sa comunice organismului de gestiune colectiva, pentru luna precedenta, un raport privind operele muzicale utilizate, care va cuprinde:

a) baza de calcul al remuneratiei;

b) operele muzicale reproduse si/sau comunicate public, cu indicarea pentru fiecare opera muzicala in parte a denumirii operei muzicale, autorului/autorilor, interpretului/interpretelor, numarului de ascultari/descarcari si a duratei de utilizare.

(2) Utilizatorii sunt obligati sa permita realizarea unei monitorizari si a unui raport de trafic de catre o terta persoana independenta, dintre cele agreate de organismul de gestiune colectiva, sau sa implementeze un program de monitorizare a traficului de catre organismul de gestiune colectiva agreat de acesta din urma.

Art. 11. - (1) Nu fac obiect al prezentei metodologii reproducerea si comunicarea publica a operelor muzicale ca tonuri de apel sau tonuri in asteptare pentru telefoanele mobile.

(2) Prezenta metodologie intra in vigoare la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, in conformitate cu art. 131² alin. (8) si (9) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor si drepturile conexe, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pronuntata astazi, 30 martie 2010, la sediul ORDA din Str. Transilvaniei nr. 2, sectorul 1, Bucuresti.

Executorie de la data publicarii sale in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I."

Pentru a hotari astfel, completul arbitral a retinut urmatoarele:

"Completul arbitral este legal investit si are competenta de a solutiona cererea de arbitraj formulata de reclamanta UCMR-ADA in contradictoriu cu paratele APTI, ANISP si Orange Romania in vederea stabilirii formei finale a Metodologiei privind stabilirea remuneratiilor convenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru reproducerea operelor muzicale si pentru punerea operelor muzicale la dispozitia publicului prin servicii online sau mobile, in temeiul prevederilor art. 131² din Legea nr. 8/1996.

In prealabil, se constata ca titlul metodologiei, propus de parti, nu este adecvat cu continutul negocierilor si medierii prin arbitraj, de stabilire a remuneratiilor titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere

muzicale pentru reproducerea si/sau comunicarea publica a operelor muzicale prin servicii online sau mobile.

In consecinta, titlul metodologiei va fi urmatorul:

□ Metodologie privind stabilirea remuneratiilor cuvenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru reproducerea operelor muzicale si/sau comunicarea publica a operelor muzicale prin servicii online sau mobile □.

Completul constata urmatoarele elemente de dezacord dintre parti:

1. Privitor la licentele pentru folosirea operelor muzicale, partile propun rezolvare cu nuanteri diferite, sens in care completul decide urmatoarele:

Autorizatia licenta neexclusiva confera utilizatorului, dupa caz, dreptul de a reproduce si/sau dreptul de comunicare publica pe teritoriul Romaniei a operelor muzicale, fiind utilizator persoana fizica sau juridica ce ofera publicului servicii ale societatii informativale cuprinzand operele muzicale aflate pe un sistem informatic online sau mobil. In aceasta categorie se afla orice persoana sub al carui nume este inregistrat domeniul de internet sau alte retele, cu sau fara fir, ori care este responsabila de continutul site-ului disponibil pe internet sau alte retele, cu sau fara fir, precum si cea care exploateaza site-ul pe internet sau pe alte retele cu sau fara fir, ori care obtine venituri din publicitate, din descarcarea sau ascultarea de opere muzicale sau sub orice alta forma, ca urmare a furnizarii serviciilor cuprinzand opere muzicale prin internet sau alte retele, cu sau fara fir.

Utilizarea operelor muzicale se realizeaza prin comunicare publica (ascultare) fara posibilitatea de stocare a operelor muzicale, efectuata cu titlu gratuit sau oneros printr-un serviciu online sau mobil (streaming) sau prin reproducere cu descarcare (stocare) si comunicare publica (ascultare) de catre consumator a operelor muzicale, efectuata cu titlu gratuit sau oneros printr-un serviciu online sau mobil (download).

In vederea obtinerii licentei, persoana interesata trebuie sa solicite organismului de gestiune colectiva eliberarea acesteia cu cel putin 10 zile inainte de autorizarea utilizarii. Odata cu cererea de autorizare se vor depune fotocopia actului de identitate sau fotocopia certificatului de inmatriculare si/sau inregistrare fiscala, fotocopia dovezii de inregistrare a domeniului de internet detinut, precum si orice alte informatii privitoare la modalitatea si reseaua prin care sunt puse la dispozitia publicului operele muzicale.

Cererea de autorizare si documentele pot fi transmise si in format electronic la adresa de e-mail a organismului de gestiune colectiva. In termen de 10 zile de la depunerea cererii de autorizare, insotita de toate documentele, organismul de gestiune colectiva este obligat sa incheie cu solicitantul licenta neexclusiva de utilizare a operelor muzicale pe internet sau alte retele, cu sau fara fir. Licenta neexclusiva se acorda pentru o perioada de 3 ani, insa la solicitarea expresa a utilizatorului se poate acorda pentru o perioada mai scurta. In cazul dreptului de reproducere, autorizatia licenta neexclusiva se incheie numai cu privire la opere muzicale ce fac parte din repertoriul gestionat in mod facultativ de organismul de gestiune colectiva. Licenta neexclusiva se poate acorda si prin corespondenta (e-mail, fax, posta).

2. Privitor la dreptul de reproducere si dreptul de comunicare publica a operelor muzicale prin internet sau alte retele, cu sau fara fir, functie de care se stabileste remuneratia autorilor, se constata:

Potrivit art. 13 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996, dreptul de comunicare publica a operei este un drept patrimonial distinct si exclusiv pentru care legiuitorul a prevazut obligativitatea gestiunii colective in cazul operelor muzicale. Comunicarea publica a operelor muzicale se face in scop de ascultare fara fixare ori pentru fixare si ascultare. In cazul comunicarii operelor muzicale in scop de ascultare fara fixare, aceasta operatiune implica un act provizoriu de reproducere, parte a unui proces tehnic menit sa permita utilizarea licita a operei, fiind o exceptie de la dreptul distinct de reproducere reglementata de dispozitiile art. 33 alin. (3) din lege, astfel: □ sunt exceptate de la dreptul de reproducere actele provizorii de reproducere care sunt tranzitorii sau accesorii si constituie o parte integranta si esentiala a unui proces tehnic si al caror scop unic este sa permita transmiterea, in cadrul unei retele intre terti, de catre un intermediar sau utilizarea licita a unei opere ori a altui obiect protejat si care nu au o semnificatie economica de sine statatoare. □ In cazul comunicarii operelor muzicale in scop de fixare si apoi ascultare, dreptul de reproducere este de sine statator, ca drept autonom.

In acest sens este si practica europeana, asa cum rezulta din raspunsul SACEM-Franta, depus de UCMR-ADA, care apreciaza ca acestea sunt acte provizorii de reproducere pentru care nu este nevoie de autorizare, deoarece reprezinta o exceptie de la dreptul de reproducere, prevazut de art. 5 din Directiva CE/29/2001. Exceptia a fost incorporata in legislatia interna de dispozitiile art. 33 alin. (3) din Legea nr. 8/1996.

3. Privitor la remuneratiile pentru autorii operelor muzicale, completul de arbitraj va tine seama ca partile au ajuns la un relativ acord pentru un procent de 10% din baza de calcul, pentru reproducere si comunicare publica.

Arbitrii au luat in considerare necesitatea incurajarii serviciilor de furnizare legala de opere muzicale pe internet si alte retele si evitarea situatiei inechitabile in care un posibil utilizator ar datora titularilor de drepturi sume mai mari decat cele incasate. De asemenea, s-a urmarit asigurarea unui echilibru intre interesul publicului de a avea acces la servicii de utilizare a operelor muzicale in conditii facile si rezonabile prin

incurajarea dezvoltării investițiilor în acest domeniu și interesul creatorilor de a fi remunerați pentru utilizarea operelor lor.

Completul nu poate lua în considerare propunerea UCMR-ADA privind exceptarea unor tipuri de utilizări, deoarece dreptul de comunicare publică se gestionează colectiv în mod obligatoriu conform art. 123¹ din Legea nr. 8/1996. Exceptarea tonurilor de apel este reținută în cauză, deoarece există o altă metodologie aplicabilă, iar acestea oricum nu au făcut obiectul negocierilor dintre părți.

Remunerația propusă de utilizatori pentru situația în care autorul își oferă spre ascultare sau descărcare propriile creații nu este reținută în cauză, întrucât Legea nr. 8/1996 nu reglementează situația în care titularul de drepturi să se autorizeze sau să își plătească remunerația prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, care, potrivit art. 125, nu sunt titulari de drepturi, ci mandatarii ai acestora.

Pentru oferirea spre ascultare (streaming), cu titlu gratuit, remunerația va fi forfetară, în funcție de numărul operelor muzicale, cu o creștere și în funcție de tranșele de ascultători. Pentru utilizarea ca muzică de fundal a operelor muzicale se datorează o remunerație lunară de 20 lei.

Pentru oferirea spre ascultare, cu titlu oneros, se acordă 8% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică, prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

Pentru oferirea spre descărcare (download), cu titlu gratuit, remunerația va fi forfetară în funcție de numărul de opere muzicale, cu o creștere în funcție de operele muzicale descărcate.

Pentru oferirea spre descărcare (download), cu titlu oneros, se acordă 7% din baza de calcul, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea (fixarea) operelor muzicale, și 3% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publică prin punerea operelor muzicale la dispoziția publicului.

4. Privitor la baza de calcul al remunerațiilor procentuale se decide ca aceasta este formată din totalitatea veniturilor brute lunare obținute de utilizator ca urmare a folosirii operelor muzicale.

5. Privitor la informațiile ce trebuie comunicate organismului de gestiune colectivă pentru autorizarea utilizării nu se poate reține în cauză obligația transmiterii □operelor muzicale ce urmează a fi reproduse pe mediul de stocare în vederea punerii la dispoziția publicului□ deoarece, fiind vorba despre gestiune colectivă extinsă, obligatorie, înseamnă ca organismul de gestiune colectivă îi reprezintă pe toți titularii de drepturi și poate autoriza utilizarea tuturor operelor acestora, astfel încât comunicarea de către utilizatori a posibilelor opere care vor fi utilizate apare ca fiind o acțiune imposibil de realizat practic. Operele care sunt utilizate nu sunt cunoscute la momentul solicitării autorizății deoarece există opere muzicale care apar ulterior autorizării și sunt imposibil de identificat la momentul solicitării autorizății.

În acest sens, este de esență gestiunii colective ca utilizatorii să transmită ulterior utilizării către organismul de gestiune colectivă informații privind operele utilizate, în scopul remunerării corespunzătoare a titularilor de drepturi, în conformitate cu prevederile art. 130 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 8/1996. Utilizatorii sunt obligați ca până la data de 20 a fiecărei luni să comunice organismului de gestiune colectivă, pentru luna precedentă, un raport privind operele muzicale utilizate, care va cuprinde baza de calcul al remunerației, operele muzicale reproduse și/sau comunicate public, cu indicarea pentru fiecare operă muzicală în parte a denumirii operei muzicale, autorului/autorilor, interpretului/interpretelor, numărul de ascultări/descărcări și a duratei de utilizare. Utilizatorii sunt obligați să permită realizarea unei monitorizări și a unui raport de trafic de către o terță persoană independentă, dintre cele agreate de organismul de gestiune colectivă, sau să implementeze un program de monitorizare a traficului de către organismul de gestiune colectivă agreat de acesta din urmă."

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România - Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR-ADA), formulând următoarele critici:

"1. Hotărârea arbitrală a stabilit în mod nelegal și netemeinic în cadrul metodologiei remunerației mai mici decât cele corespunzătoare practicii europene.

Sub acest aspect, pentru motivele ce le vom dezvolta în continuare, hotărârea arbitrală este dată cu încălcarea dispozițiilor:

- art. 13 alin. (1) din Convenția de la Berna, ratificată de România prin Legea nr. 77/1998;
- art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului;
- art. I din Primul Protocol aditional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului;
- art. 131, 131¹ și 131² din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare;

a) Exceptarea de la plata remunerațiilor pentru dreptul de reproducere în cazul în care operele muzicale sunt oferite spre ascultare (streaming) este nelegală.

În mod eronat a reținut completul de arbitraj ca potrivit răspunsului SACEM - Franța în cazul streamingului nu ar exista un drept de reproducere și ca autorii nu ar beneficia de remunerații pentru dreptul de reproducere.

Răspunsul SACEM depus la dosar este contrar celor reținute în hotărârea arbitrală.

Se arată în mod expres în acest înscris al SACEM faptul că, în cazul streamingului, remunerația reprezintă: 75% drepturi de execuție publică (comunicare publică), și 25% drepturi mecanice (reproducere).

Este inexplicabil cum completul de arbitraj a reținut o altă situație decât cea menționată în mod expres în înscris.

Mai mult, in scrisul mentioneaza in mod explicit faptul ca legea franceza armonizata cu directivele EU recunoaste ca atat dreptul de executie publica (n.n. - comunicare publica), cat si drepturile mecanice (n.n. - reproducere) sunt implicate in exploatarea online. In acest sens SACEM si SDRM licentiaza atat drepturi de executie publica, cat si drepturi mecanice pentru acest gen de utilizari.

In concluzie, in mod evident, hotararea arbitrala prin care se retine contrariul celor mai sus mentionate si dovedite este nelegala.

Practica europeana, asa cum rezulta din in scrisul la care face referire hotararea arbitrala, dar si din in scrisurile privind practica din intreaga Europa (BIEM, PRS, GEMA, SIAE etc.), este contrara celor retinute de hotararea arbitrala.

Hotararea arbitrala este data sub acest aspect cu incalcarea prevederilor art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, cu modificarile si completarile ulterioare.

Hotararea arbitrala, sub acelasi aspect, este data cu incalcarea si aplicarea gresita a dispozitiilor art. 33 din Legea nr. 8/1996, cu modificarile si completarile ulterioare. Practic, prin hotararea arbitrala a fost instituita o noua exceptie de la dreptul de reproducere.

Contrar celor retinute in hotararea arbitrala, nu sunt incidente dispozitiile alin. (3) art. 33 din Legea nr. 8/1996.

Dispozitia legal mai sus citata excepteaza de la dreptul de reproducere numai actele care indeplinesc in mod cumulativ si urmatoarele conditii:

- sunt acte provizorii de reproducere;
- actele de reproducere sunt accesorii sau tranzitorii.

In speta, reproducerea operelor muzicale pe un calculator (server) al utilizatorului se realizeaza pentru o perioada indelungata de timp, pentru a putea fi utilizate potrivit activitatii utilizatorului.

Nu este prin urmare intrunita cerinta expresa a legii ca actul de reproducere sa aiba un caracter provizoriu si care in acelasi timp sa fie tranzitoriu sau accesoriu.

Precizam si faptul ca titularii drepturilor de reproducere nu detin intotdeauna si drepturile de executie publica. In alte cazuri proportia in care titularii detin drepturile de reproducere este diferita de proportia in care detin drepturile de comunicare publica pentru aceleasi opere muzicale.

Fata de cele mai sus mentionate, si in cazul streamingului exceptarea de la dreptul de reproducere a actelor de reproducere a operelor muzicale privind constituirea bazelor de date cuprinzand operele muzicale accesibile publicului reprezinta o aplicare gresita a legii si o privare de un bun (dreptul la remuneratii pentru titularii acestor drepturi).

Hotararea arbitrala este data astfel si cu incalcarea art. 1 din Primul Protocol aditional la Conventia Europeana a Drepturilor Omului.

b) Stabilirea unei remuneratii reduce la 8% in cazul oferirii operelor muzicale spre ascultare reprezinta o incalcare a dispozitiilor art. 131¹ alin. (1) din Legea nr. 8/1996, cu modificarile si completarile ulterioare.

Potrivit hotararii arbitrale, partile au ajuns la un acord pentru un procent de 10%.

Procentul de 10% a fost propus de utilizatori, asa cum rezulta din propunerea de metodologie depusa in arbitraj la data de 15 aprilie 2009, impreuna cu intampinarea.

Cu toate acestea, in mod nelegal si netemeinic, prin hotararea arbitrala remuneratiile au fost reduce la 8% in cazul oferirii operelor muzicale spre ascultare (streaming).

Hotararea arbitrala nu cuprinde motivele pentru care remuneratia a fost reduce in acest caz de 8%.

In considerentele hotararii arbitrale se face referire in mod nelegal la criteriile precum:

- necesitatea incurajarii serviciilor de furnizare legala de opere muzicale pe internet;
- evitarea situatiei inechitabile in care un posibil utilizator ar datora titularilor de drepturi sume mai mari decat cele incasate;

- asigurarea unui echilibru intre interesul publicului de a avea acces la servicii de utilizare a operelor muzicale in conditii facile si rezonabile prin incurajarea investitiilor in acest domeniu si interesul creatorilor de a fi remunerati pentru utilizarea operelor lor.

Inverderam in primul rand faptul ca Legea nr. 8/1996 recunoaste autorilor un drept la remuneratie, drept de proprietate privata, si nu un interes, asa cum in mod gresit se retine in hotararea arbitrala.

Hotararea arbitrala, in mod nelegal, adauga noi criterii de stabilire a remuneratiilor si le ignora pe cele prevazute de lege.

Astfel, niciunul dintre criteriile mai sus mentionate nu se regaseste printre criteriile prevazute de art. 131¹ alin. (1) din Legea nr. 8/1996, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pentru aceste motive, hotararea arbitrala prin care remuneratia in cazul oferirii spre ascultare a operelor muzicale (streaming) a fost reduce la 8% este nelegala si netemeinica, fiind data cu incalcarea dispozitiilor art. 131¹ alin. (1) din Legea nr. 8/1996.

c) Completul de arbitraj nu s-a pronuntat cu privire la solicitarea UCMR-ADA de stabilire a unei remuneratii minime.

Cu toate ca UCMR-ADA a solicitat ca metodologia sa prevada remuneratii minime, completul de arbitraj nu s-a pronuntat cu privire la aceasta cerere a UCMR-ADA.

Cu privire la acest aspect, in cadrul arbitrajului am invocat si exceptia puterii lucrului judecat, exceptie pe care, in temeiul art. 166 din Codul de procedura civila intelegem sa o invocam si in apel.

In acest sens in vederea faptului ca, prin deciziile civile nr. 29A din 7 martie 2006 si nr. 116A din 15 iunie 2006 pronuntate de Curtea de Apel Bucuresti si publicate in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 841 din 12 octombrie 2006, s-a recunoscut in mod definitiv si irevocabil dreptul UCMR-ADA la remuneratii minime.

Cele doua hotarari au fost pronuntate in contradictoriu cu ANISP, Orange si Vodafone.

Mai mult, Decizia civila nr. 29A din 7 martie 2006 a privit tocmai remuneratiile pentru utilizarea operelor muzicale pe internet.

In motivarea hotararii arbitrale se retine in mod nelegal faptul ca ar trebui evitata situatia in care un utilizator ar datora titularilor de drepturi sume mai mari decat cele incasate.

Hotararea arbitrala incalca astfel dispozitiile art. 131¹ alin. (1) lit. h) si alin. (2) din Legea nr. 8/1996 si art. 1 din Primul Protocol aditional la Conventia Europeana a Drepturilor Omului.

In vederea faptului ca dreptul de autor si, pe cale de consecinta, dreptul la remuneratie este un drept privat.

Restrangerea acestui drept nu poate fi realizata decat in situatiile si prin mijloacele prevazute de Constitutia Romaniei.

In speta nu exista si nu poate opera o restrangere a dreptului de autor in functie de politica unui comerciant de stabilire a unor preturi.

Oferirea spre descarcare sau ascultare a unor opere muzicale la preturi mici nu poate in niciun caz priva autorul de o parte din remuneratie, respectiv de o parte din dreptul sau. In acest sens s-a pronuntat si Curtea de Apel Bucuresti prin deciziile mai sus mentionate.

In plus, dreptul la remuneratie exista pentru autor si in cazul in care oferirea spre ascultare sau descarcarea se realizeaza gratuit.

Contrar celor retinute prin hotararea arbitrala, faptul ca nu a fost stabilita o remuneratie minima conduce la o situatie inechitabila pentru autori si utilizatori.

Potrivit metodologiei stabilite prin hotararea arbitrala, in absenta unei remuneratii minime aplicabile tuturor categoriilor de utilizatori, pentru utilizarea acelorasi opere muzicale, un utilizator ce obtine venituri foarte mici va plati o remuneratie mai mica decat un utilizator ce nu obtine nici venituri.

In plus, hotararea arbitrala incalca dispozitiile art. 11 bis din Conventia de la Berna, ratificata prin Legea nr. 77/1998, ce prevede in mod expres ca nu se poate aduce atingere dreptului care apartine autorului de a obtine o remunerare echitabila.

Hotararea arbitrala contravine si dispozitiilor art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, care prevad practica europeana drept criteriu de stabilire a remuneratiilor.

Potrivit practicii europene, retinuta si in deciziile anterioare ale Curtii de Apel Bucuresti, remuneratia datorata pentru utilizarea operelor muzicale pe internet sau alte retele mobile nu poate fi mai mica decat remuneratia minima.

In concluzie, in mod nelegal si netemeinic, completul de arbitraj nu a solutionat cererea UCMR-ADA si nu a stabilit o remuneratie minima.

d) Hotararea arbitrala a stabilit pentru metodologie dispozitii imposibile de aplicat.

Prin hotararea arbitrala s-a stabilit in mod netemeinic faptul ca, in cazul oferirii spre ascultare a operelor muzicale (streaming), remuneratia se calculeaza in functie de numarul de ascultari lunare.

A fost stabilit in acest sens un plafon de 500.000 de ascultari si numai pentru cazul in care sunt oferite spre ascultare mai mult de 200 de opere muzicale.

Hotararea arbitrala este data sub acest aspect cu incalcare art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, fiind contrara practicii europene.

Potrivit practicii europene, remuneratia minima sau forfetara se diferentiaza, in cazul utilizarii operelor muzicale pe internet, dupa numarul de pagini vizitate/luna, si nu dupa numarul de ascultari/luna.

Numarul de ascultari este imposibil de determinat.

Hotararea contravine in egala masura si dispozitiilor art. 6 alin. (1) si art. 8 alin. (4) din Legea nr. 24/2000, cu modificarile si completarile ulterioare.

Potrivit acestor dispozitii legale, orice act cu caracter normativ trebuie:

- sa instituie reguli necesare, suficiente si posibile, care sa conduca la o cat mai mare stabilitate si eficienta legislativa;
- sa cuprinda un text care sa fie formulat clar, fluent si inteligibil, fara dificultati sintactice si pasaje obscure sau echivoce.

Textul art. 7 pct. A.a) nu intruneste aceste cerinte.

In acest sens in vederea faptului ca nu este posibil de stabilit si de verificat numarul de ascultari efective ale operelor muzicale prin intermediul internetului. Textul este astfel lipsit de eficienta.

In cazul webcastingului textul este imposibil de aplicat. Nu poate fi determinat numarul de opere muzicale ascultate online de catre o persoana.

Textul nu este clar formulat si cuprinde dispozitii echivoce.

In egala masura, metodologia stabilita prin hotararea arbitrala cuprinde dispozitii imposibile de aplicat si in cazul raportarilor. Mentionam astfel ca, in anumite situatii, este imposibila determinarea numarului de ascultari on line pentru fiecare opera muzicala.

Echivoca si lipsita de eficienta este reglementarea remuneratiilor de la art. 7 pct. B

e) Remuneratia stabilita prin hotararea arbitrala la art. 7 este mai mica decat cea corespunzatoare practicii europene, hotararea fiind pronuntata cu incalcarea art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996.

Asa cum rezulta din inscristurile depuse de catre UCMR-ADA in arbitraj, dar si celor depuse de Orange, remuneratiile corespunzatoare practicii europene sunt mult mai mari decat cele stabilite prin hotararea arbitrala.

Hotararea arbitrala nu cuprinde motivele pentru care a fost stabilita o remuneratie mica pentru autori si contravine dispozitiilor art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996.

Remuneratia contravine practicii europene si in cazul descarcarii operelor muzicale (download).

Potrivit inscristurilor administrate in cauza, potrivit practicii europene si potrivit dispozitiilor art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, remuneratia pentru descarcarea operelor muzicale nu poate fi mai mica de 0,1 euro/descarcare (0,423 lei/descarcare).

Contrar dispozitiilor legale mai sus invocate, prin hotararea arbitrala nu au fost stabilite remuneratii/descarcare si nici remuneratii minime.

Nu se indica in hotararea arbitrala nici dispozitia legala si nici probele ce au fost avute in vedere atunci cand a fost stabilita o remuneratie contrara practicii europene.

Cu incalcarea dispozitiilor art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996, prin hotararea arbitrala au fost stabilite remuneratii nu in functie de numarul de descarcari ale unei opere, ci o remuneratie pentru o grupa de opere, indiferent de numarul de opere.

Cu titlu de exemplu, mentionam ca, in cazul unui numar de 50.000 de descarcari ale unei opere muzicale, potrivit hotararii arbitrate, remuneratia este de 0,0008 lei/descarcare (40 lei/50.000 de descarcari).

Remuneratia astfel stabilita este de peste 120 de ori mai mica decat remuneratia stabilita prin metodologia anterioara, respectiv 0,0008 lei/descarcare fata de remuneratia anterioara de 0,3 lei/descarcare, si de peste 150 de ori mai mica decat remuneratia practicata la nivel european.

Invederam faptul ca, in mod definitiv si irevocabil, Curtea de Apel Bucuresti a statuat faptul ca, in cazul descarcarii operelor muzicale pe internet, o remuneratia de 0,3 lei/descarcare reprezinta o remuneratie conforma practicii europene, fiind respinsa cererea ANISP de reducere a acestei remuneratii.

Contrar practicii europene, contrar dispozitiilor art. 131¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 8/1996 si celor ale art. 11 bis din Conventia de la Berna, cu incalcarea puterii de lucru judecat, completul de arbitraj a stabilit o remuneratie pentru descarcarea operelor muzicale ce reprezinta o diminuare de peste 120 de ori fata de remuneratia anterioara si de peste 150 de ori fata de remuneratia practicata la nivel european.

Hotararea arbitrala nu cuprinde si nici nu putea cuprinde motive care sa justifice o astfel de diminuare a remuneratiilor.

Invederam faptul ca hotararea arbitrala incalca un drept recunoscut autorilor, un drept asimilat drepturilor salariate potrivit art. 150 din Legea nr. 8/1996, cu modificarile si completarile ulterioare.

In concluzie, fata de motivele invocate, solicitam:

- admiterea apelului;

- modificarea hotararii arbitrale apelate, in sensul modificarii Metodologiei privind stabilirea remuneratiilor cuvenite titularilor de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale pentru reproducerea si/sau comunicarea publica a operelor muzicale prin servicii online sau mobile dupa cum urmeaza:

□ Art. 7. -

(1) Pentru reproducerea si/sau comunicarea publica, inclusiv prin punerea la dispozitia publicului a operelor muzicale printr-un serviciu online sau mobil, utilizatorii au obligatia de a plati remuneratii pentru titularii de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale, dupa cum urmeaza:

A. a) Oferirea spre ascultare (streaming) contra cost sau gratuit:

- 3% din baza de calcul, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea (fixarea) operelor muzicale;

- 7% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului.

Remuneratia nu va putea fi mai mica decat remuneratia minima prevazuta in tabelul urmator:

Numar opere	1- 20	21- 200	201- 1.000	Peste 1.000
Numarul de afisari (pageview/luna)	Remuneratie minima/luna (lei)			
Pana la 100.000	20	30	50	100

Intre 100.001-200.000	30	45	75	150
Intre 200.001-300.000	40	60	100	200
Intre 300.001-400.000	60	90	150	300
Intre 400.001-500.000	80	120	200	400
Intre 500.001-600.000	120	180	300	600
Intre 600.001-1.100.000	160	240	400	800
Intre 1.100.001-1.500.000	240	360	600	1.200
Intre 1.600.001-2.100.000	320	480	800	1.600
Intre 2.100.001-5.000.000	480	720	1.200	2.400
Intre 5.000.001-10.000.000	640	960	1.600	3.200
Pentru ce depaseste 10.000.000 se adauga o remuneratie suplimentara pentru fiecare pana la 200.000 de afisari suplimentare, dupa cum urmeaza:	25	35	50	70

b) Pentru utilizarea ca muzica de fundal a operelor muzicale se datoreaza remuneratia prevazuta in tabelul urmatoar:

Numarul de opere utilizate	Remuneratie minima/luna	
	Site comercial	Site necomercial
De la 1 la 10	100 lei	20 lei
Pentru fiecare transa suplimentara de pana la 10 opere	70 lei	20 lei

Remuneratiile prevazute in tabelele de mai sus se repartizeaza dupa cum urmeaza:

- 30% cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;
- 70% cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului.

c) Pentru operele muzicale comunicate public prin intermediul unor programe sau servicii de programe online (webcasting):

- 3% din baza de calcul, cu titlu de drept patrimonial de reproducere a operelor muzicale;
- 7% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului.

Remuneratia nu va putea fi mai mica decat remuneratia minima prevazuta in tabel urmatoar:

Numar potential de ascultatori simultani online	Remuneratie/luna
Pana la 250	300 lei
Intre 250 si 500	400 lei
Intre 500 si 750	750 lei
Intre 750 si 1.000	1.000 lei

Remuneratiile prevazute in tabelele de mai sus se repartizeaza dupa cum urmeaza:

- 30% cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;
- 70% cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului.

B. Oferirea spre descarcare (download), contra cost sau gratuit:

- 7% din baza de calcul, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea (fixarea) operelor muzicale;

- 3% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului.

Remuneratia nu va putea fi mai mica de 0,45 lei/fiecare descarcare.

Remuneratia minima prevazuta mai sus se repartizeaza dupa cum urmeaza:

- 70% cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;
- 30% cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului).□

Apelul a fost intemeiat in drept pe dispozitiile Legii nr. 8/1996, cu modificarile ulterioare, Conventiei de la Berna, ratificata de Romania prin Legea nr. 77/1998, art. 6 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului, art. 1 din Primul Protocol aditional la Conventia Europeana a Drepturilor Omului si ale art. 282 si urmatoarele din Codul de procedura civila si pe toate celelalte prevederi legale incidente in cauza."

Intimata S.C. Orange Romania - S.A. a formulat intampinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat.

Intimata Asociatia Nationala a Internet Service Providerilor din Romania (ANISP) a formulat intampinare, solicitand respingerea apelului ca nefondat.

Totodata, a invocat exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiei continute de lit. b) a art. 15¹ din Legea nr. 8/1996, respectiv a sintagmei "cu exceptia retelelor de calculatoare", care incalca prevederile art. 148 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

Prin Incheierea din 2 decembrie 2010 a fost respinsa ca inadmisibila exceptia de neconstitutionalitate invocata de ANISP.

In apel a fost administrata proba cu acte.

Analizand lucrarile dosarului in raport cu motivele de apel formulate, Curtea retine urmatoarele:

Motivul invocat la pct. 1 lit. a) este nefondat. Astfel, instanta arbitrala a retinut din raspunsul SACEM referirile la dispozitiile cuprinse in art. 5 din Directiva CE/29/2001, dispozitii care au fost transpuse in legislatia interna in art. 33 alin. 3 din Legea nr. 8/1996.

Totodata, Curtea constata ca in mod corect a interpretat completul arbitral dispozitiile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 8/1996.

Potrivit textului legal sus-mentionat: "Sunt exceptate de la dreptul de reproducere, in conditiile prevazute la alin. (1), actele provizorii de reproducere care sunt tranzitorii sau accesorii si constituie o parte integranta si esentiala a unui proces tehnic si al caror scop unic este sa permita transmiterea, in cadrul unei retele intre terti, de catre un intermediar, sau utilizarea licita a unei opere ori a altui obiect protejat si care nu au o semnificatie economica de sine statatoare."

Astfel, reproducerea pe calculator/server a operelor muzicale in scopul de a permite streamingul are caracter provizoriu, indiferent de perioada de timp pentru care aceasta reproducere este realizata, atat timp cat, in orice moment, exista posibilitatea stingerii opere/operelor muzicale respective. Totodata, reproducerea pe calculator/server a operei muzicale in scopul de a permite streamingul ulterior are caracter accesoriu si constituie o parte integranta si esentiala a unui proces tehnic. Scopul acestei stocari este acela de a permite utilizarea licita a operei muzicale prin streaming, iar fara aceasta stocare pe calculator/server ascultarea la cerere de catre un tert nu ar fi posibila. De asemenea, reproducerea operei muzicale pe calculator/server nu are semnificatie economica in sine, intrucat simpla stocare, neurmata de punerea acesteia la dispozitia publicului, atrage incidenta dispozitiilor art. 34 alin. 1 din Legea nr. 8/1996, potrivit carora "Nu constituie o incalcare a dreptului de autor, in sensul prezentei legi, reproducerea unei opere fara consimtamantul autorului, pentru uz personal sau pentru cercul normal al unei familii, cu conditia ca opera sa fi fost adusa anterior la cunostinta publica ...". Prin urmare, stocarea nu dobandeste semnificatie economica decat in masura in care este privita ca parte integranta si esentiala a procesului tehnic prin care opera muzicala este pusa la dispozitia publicului spre ascultare.

Cat priveste invocarea incalcarii practicii europene sub aspectul analizat, Curtea constata ca interpretarea dispozitiilor cuprinse in legea romana nu se poate face prin raportare la practica europeana, iar invocarea dispozitiilor art. 131¹ alin. 1 lit. h) din Legea nr. 8/1996 nu poate fi facuta in raport cu aspectul analizat, intrucat dispozitiile mentionate stabilesc criteriile in raport de care poate fi realizata negocierea metodologiilor, negocieri care nu pot privi insa dispozitiile legii.

Motivul invocat la pct. 1 lit. b) este, de asemenea, nefondat.

Astfel, in cazul streamingului s-a retinut ca este datorata numai remuneratia pentru dreptul de comunicare publica, nu si pentru dreptul de reproducere. Prin urmare, este firesc ca nivelul remuneratiei compensatorii

sa reflecte acest aspect, intrucat remuneratia este destinata sa compenseze doar dreptul de comunicare publica de opere muzicale.

Nu poate fi retinuta ca temeinica sustinerea apelantei in sensul ca arbitrii ar fi retinut in mod nelegal alte criterii decat cele cuprinse in art. 131¹ alin. 1 din Legea nr. 8/1996. Astfel, in art. 131¹ alin. 1 din Legea nr. 8/1996 sunt mentionate doar criteriile principale de care trebuie sa se tina seama la negocierea metodologiilor. Or, avand in vedere lipsa unei practici europene unitare in materie, criteriile mentionate de instanta arbitrala sunt cele in raport de care arbitrii s-au orientat spre un anumit nivel al remuneratiilor.

Totodata, este firesc ca la stabilirea nivelului remuneratiilor sa fie avute in vedere si aspecte cum ar fi cel referitor la existenta si a altor titulari de drepturi de autor si conexe, ale caror drepturi sunt gestionate de alte organisme si carora aceiasi utilizatori urmeaza sa le achite remuneratii compensatorii, sau cum ar fi acela ca exercitiul dreptului autorilor de opere muzicale la remuneratie compensatorie pentru utilizarea operelor lor ar deveni iluzoriu in conditiile in care nivelul prea mare al remuneratiilor ar conduce fie la incetarea sau diminuarea utilizarii operelor lor pe internet, fie la utilizarea ilegala a acestor opere.

Referitor la motivul expus la pct. 1 lit. c), Curtea retine urmatoarele:

Exceptia puterii lucrului judecat a deciziilor civile nr. 29A din 7 martie 2006 si 116A din 15 iunie 2006 este neintemeiata. Astfel, aceste decizii au fost pronuntate in cadrul unei proceduri declansate prin negociere, negociere care, potrivit art. 131³ din Legea nr. 8/1996, poate fi initiata dupa trecerea a 3 ani de la publicarea in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, a formei definitive a metodologiei anterioare. Nicio dispozitie a Legii nr. 8/1996 nu stabileste ca, la o noua negociere, trebuie sa se plece de la prevederile cuprinse in metodologia in vigoare la momentul declansarii negocierii. Ca atare, plecand de la specificul materiei analizate, nu se poate vorbi de acelasi obiect, intrucat fiecare dintre metodologiile negociate cu privire la aceleasi categorii de drepturi si de titulari are ca obiect stabilirea nivelului remuneratiilor pe un anumit interval de timp, interval care este, prin ipoteza, altul decat cel avut in vedere de metodologia anterioara.

In plus, prin deciziile sus-mentionate nu s-a stabilit "dreptul UCMR-ADA la remuneratii minime". UCMR-ADA nu este titular de drepturi, ci organism de gestiune a drepturilor autorilor de opere muzicale.

Insa, cu privire la solicitarea UCMR-ADA de a fi stabilite remuneratii minime, Curtea constata ca aceasta este justificata, avand in vedere ca, in masura in care punerea la dispozitie a operelor muzicale de catre utilizator se face contra cost, este firesc ca suma datorata de acesta cu titlu de remuneratie compensatorie sa nu fie mai mica decat cea pe care acelasi utilizator ar fi datorat-o in masura in care punerea la dispozitie a operelor muzicale s-ar fi facut cu titlu gratuit, intrucat dreptul autorilor de opere muzicale la remuneratii compensatorii pentru utilizarea operelor lor pe internet nu trebuie sa depinda, sub aspectul unui quantum minim, de performanta economica a utilizatorului si de politica sa de preturi.

Prin urmare, atat timp cat modalitatea de utilizare este identica, indiferent daca ea se face cu titlu gratuit sau cu titlu oneros, este firesc ca nivelul remuneratiei compensatorii pentru utilizarea cu titlu oneros sa nu poata fi mai mic decat cel stabilit pentru utilizarea cu titlu gratuit.

Prin urmare, Curtea apreciaza ca se impune modificarea metodologiei sub acest aspect, astfel incat nivelul remuneratiilor pentru utilizarea cu titlu oneros sa nu poata fi mai mic decat remuneratia datorata pentru acelasi tip de utilizare, inasa realizata cu titlu gratuit.

Referitor la motivul de apel cuprins la pct. 1 lit. d), Curtea constata ca acesta este nefondat.

Asfel, remuneratia compensatorie se stabileste in raport cu utilizarea, care implica drepturile autorului de opere muzicale corespunzatoare reproducerii si, respectiv, comunicarii publice. Or, vizitarea paginii de internet nu implica in mod necesar ascultarea sau descarcarea unei opere muzicale.

Ca atare, in cazul streamingului instanta nu poate stabili ca plata remuneratiei compensatorii sa se faca in raport de alt criteriu decat ascultarea operei muzicale, ascultare care implica dreptul de comunicare publica, iar numarul de ascultari nu este in mod necesar egal cu numarul de vizitari ale paginii de internet.

In plus, desi apelanta invoca imposibilitatea determinarii numarului de ascultari, nu a facut nicio dovada ca ar exista piedici in determinarea acestui numar, desi acelasi criteriu a fost stabilit si in metodologia anterioara, stabilita prin Hotararea arbitrala nr. 2/2004.

In plus, in proiectul de metodologie propus de UCMR-ADA in cadrul arbitrajului, aceasta nu a solicitat sa fie avut in vedere criteriul numarului de vizitari ale paginii, ci un alt criteriu, cel al numarului de vizitatori unici, niciunul dintre aceste criterii nefiind apt sa determine cu certitudine numarul de ascultari. Or, remuneratia nu poate fi stabilita decat in raport de utilizarea care implica dreptul de comunicare publica si/sau de reproducere, respectiv in raport cu numarul de ascultari, respectiv numarul de descarcari.

Apelanta a mai invocat, la pct. 1 lit. e), imprejurarea ca prin hotararea arbitrala s-ar fi stabilit remuneratii mai mici decat cele corespunzatoare practicii europene.

Un prim aspect retinut de Curte este acela ca partile nu au inclus in negociere o distinctie a remuneratiilor in raport de imprejurarea ca utilizarea genereaza sau nu venituri, ci au plecat de la distinctia intre titlu gratuit sau oneros al oferirii spre descarcare/ascultare a operelor muzicale.

In aceste conditii, in analiza criticilor cuprinse in acest motiv de apel Curtea va porni de la distinctia pe care partile au avut-o in vedere la negociere.

Cu privire la acest aspect, Curtea constata ca nu exista o practica europeana unitara. Majoritatea tarilor in care procentul stabilit este mai mare de 10% au ca baza de calcul doar pretul de descarcare/ascultare, in

timp ce baza de calcul in Romania este mult mai larga, fiind stabilita in art. 8 al prezentei metodologii (de exemplu: Austria - 12% din pretul de descarcare, acest tarif continand atat dreptul de reproducere, cat si dreptul de comunicare publica; Germania - 15% din pretul net al consumatorului final sau 15% din pretul abonamentului sau 22,5% din avantajele banesti reprezentate de publicitate, bartere, compensari sau tranzactii cu cadouri; Olanda - 13% din pretul consumatorului fara TVA, cu un minim de 0,20 euro/opera descarcata sau de 0,125 euro/lucrare prin streaming si 1,70 euro/album descarcat sau 1,05 euro/album prin streaming, plus 4% sau 8% din alte venituri ale paginii in functie de natura paginii; tot in Olanda, pana la 31 decembrie 2006 - 8% din pretul consumatorului fara TVA, cu un minim de 0,06 euro/lucrare descarcata sau 0,0375 euro/lucrare prin streaming si 0,51% euro/album descarcat sau 0,32 euro/album prin streaming, si 4% sau 8% din alte venituri ale paginii in functie de natura paginii).

De asemenea, nu exista practica europeana unitara in ceea ce priveste modalitatea de stabilire a remuneratiilor, unele tari stabilind remuneratiile in forma procentuala atat pentru oferirea de opere muzicale spre ascultare/descarcare cu titlu oneros, cat si pentru oferirea facuta cu titlu gratuit, iar alte tari stabilind ca pentru acest din urma tip de oferire remuneratia datorata consta intr-o suma fixa (de exemplu: Austria, Romania - in metodologia anterioara).

Nu poate fi retinuta nici sustinerea ca remuneratia stabilita pentru descarcari cu titlu gratuit ar fi mai mica decat in metodologia anterioara, intrucat remuneratia anterioara de 0,3 lei/descarcare era stabilita pentru descargarile cu titlu oneros, in timp ce pentru descargarile cu titlu gratuit in metodologia anterioara era prevazuta o remuneratie de 300 lei/an, indiferent de numarul de ascultari sau descarcari. Fata de acest din urma cuantum, este evident ca cel mai mic cuantum anual stabilit pentru descargarile cu titlu gratuit potrivit prezentei metodologii este de 480 lei. Mai mult, acest cuantum ar rezulta doar in masura in care descargarile lunare ar fi sub 50.000.

Referitor la stabilirea unei remuneratii minime pe descarcare in practica europeana, invocata de apelanta, Curtea constata ca aceste remuneratii minime pe descarcare sau ascultare au fost stabilite in situatiile in care era vorba de descarcare/ascultare cu titlu oneros, iar remuneratia era stabilita prin raportare la pretul platit de consumator pentru descarcarea/ascultarea respectiva sau pentru abonamentul in temeiul caruia avea posibilitatea descarcarii/ascultarii.

Or, potrivit metodologiei de fata, remuneratia pentru descarcarea/ascultarea cu titlu oneros se determina prin aplicarea unui anumit procent la o baza de calcul mult mai larga, in care sunt cuprinse si alte venituri decat cele rezultate din descarcarea/ascultarea contra cost a operelor muzicale puse la dispozitie de catre utilizator.

Prin urmare, in cazul descargarilor/ascultarilor cu titlu oneros se poate ajunge ca utilizatorul sa achite remuneratii mai mari decat practica europeana invocata de apelanta in situatia in care numarul de descarcari/ascultari ar fi mic, insa celelalte venituri mentionate la art. 8 din metodologia ar fi mari.

De asemenea, in cazul descargarilor/ascultarilor cu titlu gratuit se poate ajunge, la limita, ca remuneratia sa fie de 100 lei/ascultare sau 200 lei/descarcare.

Rolul metodologiei este acela de a stabili criteriile care sa aiba aplicabilitate generala, iar nu sa reglementeze situatiile-limita sau speciale, cum sunt cele invocate de apelanta sau cele descrise mai sus. Aceste situatii-limita sau speciale, in masura in care practica ar demonstra ca se produc efectiv, tin de specificul gestiunii drepturilor de reproducere/comunicare publica a operelor muzicale sau apar ca risc inherent al utilizarii operelor muzicale. In prezenta cauza nu s-a demonstrat insa ca ar exista o anumita tendinta de utilizare care sa reclame reglementarea distincta a unor situatii speciale.

In plus, efect al admiterii apelului in sensul avut in vedere la analiza pct. 1 lit. c), cuantumul remuneratiei pentru utilizarea cu titlu oneros nu poate fi mai mic decat cuantumul remuneratiei pentru utilizarea cu titlu gratuit, asa incat dreptul la remuneratie al autorilor de opere muzicale nu va putea scadea sub un anumit cuantum in functie de preturile practicate de utilizator sau de lipsa de performante economice ale acestuia.

Nu poate fi retinuta ca temeinica nici critica referitoare la faptul ca "au fost stabilite remuneratii nu in functie de numarul de descarcari ale unei opere, ci o remuneratie pentru o grupa de opere, indiferent de numarul de opere". Astfel, aceasta modalitate de stabilire a remuneratiei este practicata si in alte state europene (de exemplu: Portugalia). In plus, stabilirea remuneratiilor pentru oferirea spre descarcare/ascultare cu titlu gratuit s-a realizat sub forma unor sume forfetare in raport cu numarul de opere muzicale oferite spre descarcare/ascultare, dar si in raport de numarul de descarcari/ascultari lunare, acestea din urma determinand, in masura in care depasesc un anumit prag, cresterea remuneratiei lunare datorate.

In consecinta, avand in vedere cele retinute, Curtea va admite apelul si, constatand intemeiat motivul expus la pct. 1 lit. c), in limitele mentionate mai sus, va schimba in parte hotararea arbitrara apelata, stabilind ca sumele datorate pentru oferirea spre ascultare/descarcare cu titlu oneros nu pot fi mai mici decat cele datorate pentru oferirea spre ascultare/descarcare cu titlu gratuit, astfel incat utilizatorul va datora pentru oferirea spre ascultare/descarcare cu titlu oneros fie remuneratia determinata prin aplicarea cotei de 10%, respectiv 8% la baza de calcul concreta, fie suma forfetara pe care ar fi datorat-o in situatia in care ar fi oferit operele muzicale spre ascultare/descarcare cu titlu gratuit, in cazul in care aceasta din urma suma este mai mare decat cea determinata in concret prin aplicarea cotelor de 10% sau 8%.

Prin urmare, art. 7 pct. A lit. b) din metodologie va avea urmatorul cuprins:
"b) cu titlu oneros:
- 8% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului, dar nu mai putin decat remuneratia lunara calculata potrivit dispozitiilor de la art. 7 pct. A lit. a)."

Totodata, art. 7 pct. B lit. b) din metodologie va avea urmatorul cuprins:
"b) cu titlu oneros:
- 7% din baza de calcul, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;
- 3% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului.

Remuneratia calculata prin aplicarea celor doua procente insumate nu poate fi mai mica decat remuneratia calculata potrivit dispozitiilor de la art. 7 pct. B lit. a)."

PENTRU ACESTE MOTIVE

In numele legii

D E C I D E:

Admite apelul formulat de apelanta Uniunea Compozitorilor si Muzicologilor din Romania - Asociatia pentru Drepturi de Autor impotriva Hotararii arbitrale din 30 martie 2010, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 273 din 27 aprilie 2010, prin Decizia ORDA nr. 180/2010, in contradictoriu cu intimatii Asociatia pentru Tehnologie si Internet (APTI), Asociatia Nationala a Internet Providerilor din Romania (ANISP), S.C. Orange Romania - S.A.

Schimba in parte hotararea arbitrala apelata cu privire la dispozitiile art. 7 pct. A lit. b) si art. 7 pct. B lit. b), in sensul ca:

Art. 7 pct. A lit. b) va avea urmatorul cuprins:

"b) cu titlu oneros:
- 8% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului, dar nu mai putin decat remuneratia lunara calculata potrivit dispozitiilor de la art. 7 pct. A lit. a)."

Art. 7 pct. B lit. b) va avea urmatorul cuprins:

"b) cu titlu oneros:
- 7% din baza de calcul, cu titlu de drepturi patrimoniale de autor pentru reproducerea operelor muzicale;
- 3% din baza de calcul, cu titlu de drept de comunicare publica prin punerea operelor muzicale la dispozitia publicului.

Remuneratia calculata prin aplicarea celor doua procente insumate nu poate fi mai mica decat remuneratia calculata potrivit dispozitiilor de la art. 7 pct. B lit. a)."

Mentine celelalte dispozitii ale hotararii arbitrale apelate.

Irevocabila.

Pronuntata in sedinta publica astazi, 5 aprilie 2011.

Presedinte,
Melania Stanciu

Judecator,
Mihaela Paraschiv

Grefier,
Noemi Gratiela Stanciu